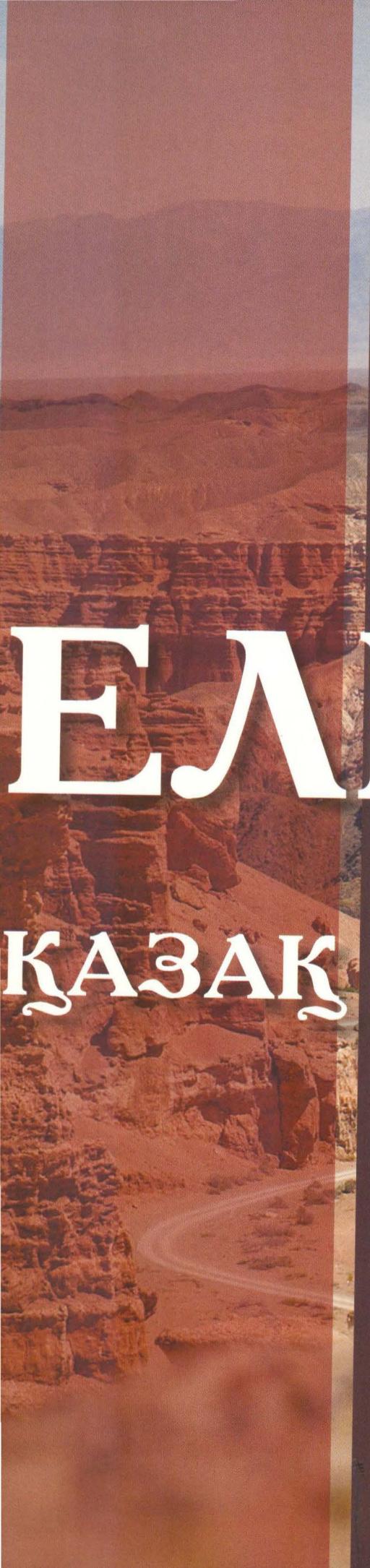

WANG RUA

ЕЛБАСЫ

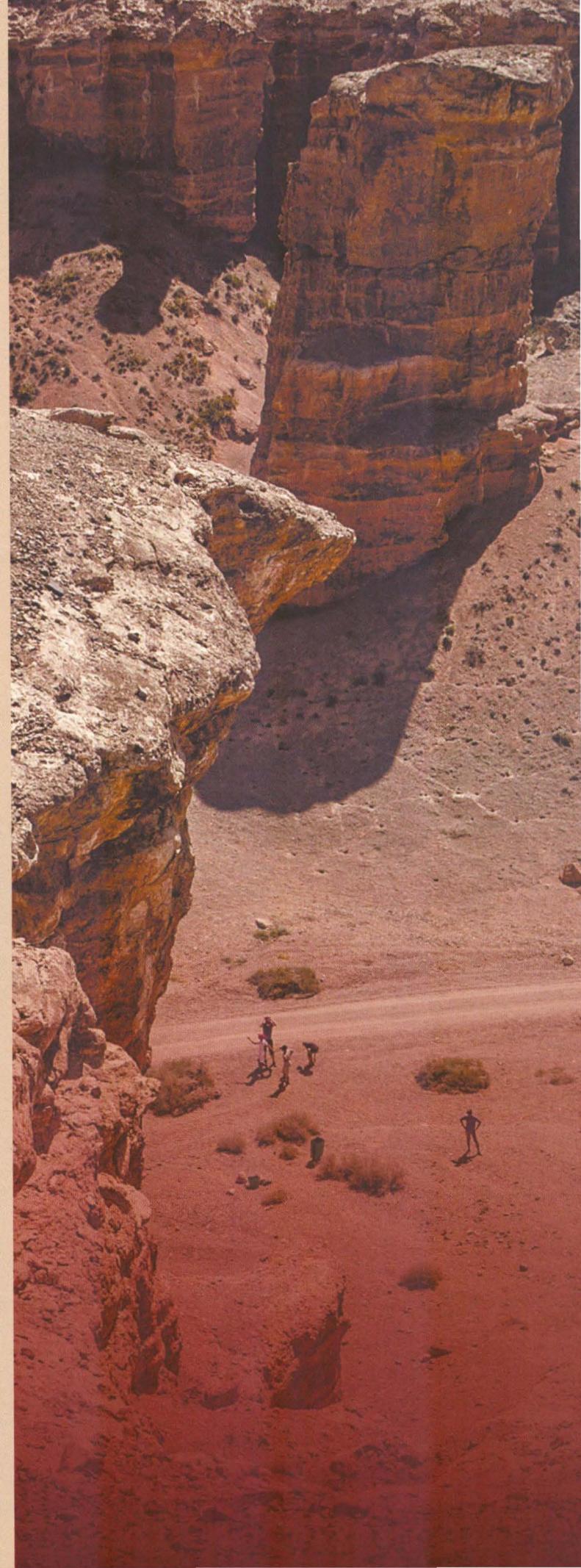

ЖЭНЕ ДИАСПОРНЫ

КАЗАК

Дүкен МӘСІМХАНҰЛЫ,
филология гылымдарының докторы,
профессор

Казақстанды да өз ішіне қамтыған әлемнің өркениетті елдерінің Ата заңында «Президенттің құқы мен міндеттері» деген баптар бар. Оған қарап отырсаңыз, күллі жер жүзі елдері президенттерінің құқықтары мен міндеттері негізінен ұқсас, шамалас болып келеді. Ал қашан да, қайда да Елін, Жерін сүйген, туған халқы мен Отанының тағдыры мен болашағын ойлаған президенттер сол Ата заңда көрсетілген міндеттердің «шеңберін» бұзып, белгіленген «сызықтан» шығып барып, ірі қадамдар жасайды, ұлы істер атқарады. Сондай Отаны мен туған халқының тағдыры үшін, елінің болашағы үшін жүрекжүтті батыл қадамдарға барып, теңдессіз ұлы міндеттерді арқалап, әрі ол міндеттерді ақаусыз атқарып келе жатқан елбасшыларының бірі – Қазақстанның тұңғыш Президенті, ұлт көшбасшысы – Нұрсұлтан Назарбаев деп айтуға толық негіз бар. Қазақ елін құру, қалыптастыру жылдары болып есептелетін алғашқы ширек ғасырда Елбасымыз Н.Ә.Назарбаевтың мына үш ұлы қадамын президенттік қана емес, перзенттік һем азаматтық еңбегі деп есептеуге болады! Олар: 1. Елордамызды Алматыдан Арқа төсіндегі Ақмолаға көшіріп әкеліп, Астанадай гүлденген қала салуы; 2. Көршілерімізбен шекарамызды бейбіт жағдайда, дипломатиялық жолмен шегендеп беруи; 3. Алысжақын шетелдерден бір миллионнан астам қан-

дас-бауырларымызды Отан құшағына оралтуы.

Тәуелсіз ел құрудың қат-қабат қындықтарымен қатар жүзеге асырылған осынау ұлы игіліктердің әрбіреуін жеке-жеке «ғасырлық женіс» деп сеніммен айта аламыз. Осылардың ішінде, әсіресе, әлемнің түкпір-түкпірінде тарыдай шашырап жүрген ағайындарды Отан құшағына оралту, ол – мейлі саяси-стратегиялық тұрғыдан болсын, мейлі гуманитарлық-патриоттық тұрғыдан болсын, қашан да Қазақ елі үшін мәні мен маңызын, қажеттілігі мен өзектілігін жоймайтын құбылыс. Біз бүгінгі баяндамамызда осы мәселенің (ұлттық көші-қон) жай-жапсарын қаузауға тырысамыз.

Жалпы қай елде болмасын, қашан, қандай мәселе де болмасын, ұлттың жан саны, демографиялық фактор көп мәселені шешеді. Біздің елдің жағдайында, әр облысымында ең кемінде 2-3 миллион халық өмір сүретін күнге жеткенде ғана тәуелсіздіктің тағдырынан алаңдамай күн кеше ала- мыз. Президент Н.Ә.Назарбаев та «Ұлт жоспары» бағдарламасында: «2020 жылы Қазақстан тұрғындарының жан санын 20 миллионға жеткізу» туралы ұлы міндетті жайдан-жай ортаға қойып отырмаса керек. Осы тұрғыдан келгенде «Оралман» деген атпен елге қосылған әрбір қазақтың тек соқа басының өзі баға жетпес байлық десек еш артық айтқан- дық емес... Міне осы ашы ақиқатты, көкейкесті қажеттілікті Елбасымыз күнілгери сезді, дер кезінде қимылдады.

Алаш баласының сан ғасырлық ұлт-азаттық күресті мен арман-мұратының арқасында, азат ел, тәуелсіз мемлекет болдық. Сол тәуелсіздік алған күннен бастап Елбасымыз Н.Ә.Назарбаев тәуелсіз Қазақ елінің тағдыры мен болашағына қалай бас қатыrsa, тарихтың қылыш кезеңдерінде тағдыр тауқыметімен жер бетіне тарыдай шашырап кеткен қазақ баласының да тағдыры мен болашағына дәл солай бас қатырды. Түптеп келгенде бұл екеуі, яғни тәуелсіз Қазақ елі мен шетелдерде өмір сүріп жатқан қандас бауырлар, екі бөлек дүние емес, бір-біріне мұқтаж, бірін-бірі толықтыратын, бірін-бірі бүтіндейтін бір құбылыс, бір мәселе, бір тағдыр, бір болашақ болатын. Себебі тәуелсіздігімізді жариялаған тұста мемлекетке атын беріп отырған титулдық халықтың республикадағы үлес салмағы қырық пайыздың о жақ, бұ жағында ғана еді. Осын-дай демографиялық жағдаймен азаттықтың алып айдынына шыққан Қазақ елінің кемесі күтпеген дауылды толқындарға шыдастық бере алар ма еді, бере алмас па еді?! Ол кезде үміттен құдік басым болатын... Қазақ елінің тағдыры мен болашағына

Иә, бүгінде ҚАЗАҚ ЕЛІ – ата-бабалары ғасырлар бойы аңсаған азат күнге жетіп, ТӘУЕЛСІЗДІК туын тіккен күннен бастап тағдыр талайымен төрткүл дүниенің төрт бүрышына тарыдай шашылған қандастарын қомақты қаражат бөліп, еліне шақырып отырған санаулы ғана МЕМЛЕКЕТТЕРДІҢ бірі. Соның арқасында еткен ширек ғасыр ішінде 350 мыңға жуық отбасы АТАЖҮРТҚА оралып, бүрыннан керегесі кен, бүгінде өзгелермен терезесі тен тәуелсіз ЕЛІМІЗДІН ХАЛҚЫ 1 миллионнан астам қандастарымызбен толықты.

қатысты осынау күрмеуі құрделі мәселені жедел шешудің жылдам әрі бірден-бір төте жолы – шетелдерде өмір сүріп жатқан қандас бауырларды елге оралтып, сол арқылы ортамызды толтырып, жыртығымызды бүтіндеу екендігін Н.Ә.Назарбаев ерте аңғарды. Аңғарып қана қойған жоқ, жедел іске кірісті. Тіпті Елбасының бұл бағыттағы қадамы тәуелсіздік алмай тұрып-ақ басталып кеткені жұрт есінен көтеріле қоймаған болар.

1991 жылдың қыркүйек айы. КСРО толықтай тарамаған, Қазақ елі тәуелсіздігін әлі жарияла маған кез. Осы тұста егемен (суверені) Қазақстан Республикасының Президенті ретінде Нұрсұлтан Назарбаев Түркияға ресми сапармен барған болатын. Сапар аясында Стамбул қаласында қазақ диаспорасының өкілдерімен кездесіп, оларды көшіріп алуға уәде берді. Бұл оқиға сол кезде тек Түркиядағы ғана емес, шетте жүрген құллі қазақ диаспорасының жүректеріне үміт отын жағып, көңілдеріне болашаққа деген сенім ұялдатты. Сол кездесуде қазақ диаспорасының өкілдері Елбасынан «алғашқы кезекте жедел түрде Ауғанстаннан ауып барып Пәкістанда, Иранда, Сауд Арабиясында және Түркияда босқын ретінде қаңғып жүрген қазақ бауырларымызды елге қайтаруға қол ұшын беруін» өтінген болатын. Президент бұл өтінішті қабыл алғып, әрі көпке созбай тәуелсіздігіміз жария болғаннан кейінгі аз уақытта Қазақстаннан арнайы әуе көлігін жіберіп, аталған мемлекеттерде босқын болып жүрген бауырларымызды атамекенге жеткізді.

Бір кездері тағдыр тәлкегіне түсіп, Ауғанстаннан пана таппай, бөтен ел, жатжұрттарға босып, азып-тозып жүрген сол бауырларымыз бүгінде Жетісай, Түркістан, Шымкент, Алматы және Ақтөбе облысы, т.б. өнірлерде өсіп-өніп, еңбек етіп, бақытты болашағының бесігін туған халқымен бірге тербетіп, отан құшағында алшаң басып жүр.

1991 жылдың 16 желтоқсанында Қазақстан Республикасы өзінің тәуелсіздігін жариялады. Осынау шексіз қуаныштың, ұлы дүбірдің ап-сағы басылып үлгермestен есік қағып, жаңа – 1992 жыл келді. Яғни, бұл Тәуелсіздік алғанымызға 15 күн ғана болған кез еді. Бұл күндердегі Қазақ еліндегі абыр-сабырды, мың сан қарбалас тірлікті ойша елестету де, қиялмен бағамдау да қын емес еді. Алайда Елбасы Н.Ә.Назарбаев уақыттауып, шетелдерге хабар тарату радиосынан сөз сөйлеп, алыста жүрген ағайындарға ақ тілегін

жолдады. Азат ел, тәуелсіз мемлекет басшысының үні қандай асқақ, сөздері қандай жалынды еді! Әуе толқынынан саңқылдай шыққан бұл тілекті ет құлағымен естіген қазақ баласының қуанышында шек болған жоқ. Әсіресе Елбасымыздың: «Қымбатты отандастар! Ежелгі атамекенінен жырақтап қалған Сіздерді кешегі қүнге дейін ата-баба жеріне қайтып келе аламыз ба деген сұрақтың аландастып келгенін мен жақсы білемін. «Тұған жердің туғаннан де ыстық» дейді халқымыз. Қандас бауырларымызды байырғы ата қонысына тарту мақсатында Қазақстан Үкіметі арнайы қаулы қабылдады. Сондықтан атамекенге келемін деуші ағайындарға жол ашық. Ата-баба әруағы алдарыныңдан жарылқасын!» деген сөздерін толқымай тыңдау мүмкін емес еді.

Айтылған сөз ақиқатқа айналса ғана құнды. Елбасымыздың сөйлеген сөз, айтқан ойларының бәрі біртіндеп жүзеге аса бастады. 1992 жылы қыркүйек айында сол кездегі астанамыз Алматы қаласында Елбасының тікелей тапсырмасымен Дүниежүзі қазақтарының тұнғыш Құрылтай шақырылды. Ғасырлап азып-тозған қазақ баласы бір-бірімен жылап көрісті. Мұндағы жұрт жеті атасы тіріліп келгендей қуанды. Шетелден келген бауырлар ұшақтан шыға салып, әуежайдың топырағына аунай кетіп, қара жерді құшырлана сүйді. Осы Құрылтайда Дүниежүзі қазақтарының қауымдастыры құрылды. Қауымдастық төрағасы болып Елбасы Н.Ә.Назарбаев сайланды.

Дүниежүзі қазақтарының тұнғыш Құрылтай өткен соң, ұзамай 1992 жылдың қараша айында Иран Президентінің арнайы шақыруымен Қазақстан Президенті Иран еліне тұнғыш рет ресми сапармен барды. Осы сапарында Елбасы сол кездегі Иран Президенті Әли Акбар һашеми Рафсанжани мырзамен Иран қазақтарының тағдыры туралы арнайы әңгімелесіп, ондағы ағайынның атажұртына өз қалауы бойынша еркін көшуі туралы келісімге келді. Бұл да, әсіресе, жастары парсылану алдында тұрған Ирандағы қазақ диаспорасы үшін теңдесі жоқ қуаныш болды.

Басқаны былай қойғанда, бұрынғы Кеңес Одағы құрамындағы Ресей, Өзбекстан, Қарақалпақстан, Түркіменстан, Тәжікстан, Қыргызстан секілді бұрынғы одақтас республикалардағы қазақтарды атамекенге оралтуың зандық тетіктерін жасаудың өзі де оңай болған жоқ. Дегенмен, бұл елдерде өмір сүріп жатқан ағайындарды елге оралту мәселесін де Елбасымыз тәуел-

сіздіктің алғашқы жылдарында атаптаған елдердің басшыларымен жеке-жеке сөйлесіп, тіл табысып, келісімге келу арқылы шешіп берді. Соның арқасында, әсіресе Өзбекстандағы қандастар отан құшағына кедергісіз оралуға мүмкіндік алды.

Азаттықтың алғашқы кезеңінде алыстағы ағайындарды елге оралту мәселесінде Қытай елімен келісімге келудің қындығы көп көнілін құпті қылған сұрақтардың бірі болғаны жасырын емес. Алайда Елбасымыз Н.Ә.Назарбаев ҚХР-ның сол кездегі төрағасы Цзянь Цзэмінмен ауызекі келіспі, «бөлініп-жарылған отбасылардың қоныс аударуына» рұқсат алды. Соның арқасында ҚХР-ында өмір сүріп жатқан қандастардың арасындағы атажұртқа ораламын деушілердің көшіне де кең жол ашылды.

Қазірге дейін Қазақ елінде дүниежүзі қазақтарының төрт құрылтайы өтті. Дөңгелектеп айтқанда, бес-алты жылда бір Құрылтай етіп тұрды деген сөз. Әр жолғы құрылтайға Елбасы өзі қатысып, алыстан келген ағайынға өзінің бауырмалдығын, Қазақ елінің ыстық ықыласын білдірумен бірге, шетелдердегі қазақ диаспорасының мұн-мұқтажын, көші-қонға қатысты түтіктілді мәселелерді мүқияттыңдағын, қатысты сала басшыларына оларды тездеп шешу туралы нақты тапсырмалар беріп отырады. Әсіресе әр жолы құрылтайға келген ағайынға арналған жүрекжарды лебізінен Елбасының туған халқына деген сүйіспен шілігін, алыстағы ағайынға деген ыстық ықыласы мен бауырмалдығын аңғару қын емес. Бір мысал, 2005 жылы 29 қыркүйек күні өткен Дүниежүзі қазақтарының үшінші құрылтайында Н.Назарбаев халқымыздың «Жол жүрсе өнеді» деген қанатты сөзін мысалға ала келіп: «Ал ең басты жол – Отанға бастайтын жол, ол жырақта жүріп сағыныштан сарғайған қандастарымыздың жүрегі арқылы өтетін жол. Талайларыңыз атамекенге жүрек жолымен келіп, туған жер төсінде тұрақтап қалып та жатырсыздар. Оттан да ыстық Отанның ыстығына күйіп, сұғына тоңып келесіздер. Қай жерде жүрсөніздер де, атамекенді ардақтаған адад жүректерінізден туған жеріміздің жақсы атын шығарып келесіздер. Сол үшін Сіздерге мың да бір раҳмет айтамын!», — дегенде залдағы жүрттышын дені лықсып келген көз жастарына ерік берді. Бұл әрине, қуаныштың, бақыттың, тебіреністің көз жасы еді...

Ін, бүгінде Қазақ елі – ата-бабалары ғасырлар бойы аңсаған азат күнге жетіп, тәуелсіздік туын тіккен күннен бастап тағдыр талайымен төрткүл

дүниенің төрт бұрышына тарыдай шашылған қандастарын қомақты қараждат бөліп, еліне шақырып отырған санаулы ғана мемлекеттердің бірі. Соның арқасында өткен ширек ғасыр ішінде 350 мыңға жуық отбасы Атажұртқа оралып, бұрыннан керегесі кең, бүгінде өзгелермен төрзесі тең тәуелсіз еліміздің халқы 1 миллионнан астам қандастарымызбен толықты. «Елге ел қосылса – құт» дейтін қазақ даналығын бір сәтке де естен шығармайтын Елбасымыз Нұрсұлтан Назарбаевтың жарлығымен 2008 жылдан бастап алыс-жақын шетелдердегі қандастарымыздың көшіп келу квотасы 20 мың отбасыға дейін көбейді. Бұл – жыл сайын шетелдерде тұратын 100 мыңға жуық қандасымыз мемлекет көмегімен атамекенге оралып, емін-еркін қоныстануына мүмкіндік алып отыр деген сөз. Ал атажұртқа өз күші, өз қараждатымен оралып жатқандары қаншама!? Бұдан тыс, Елбасының көші-қон саясатының түпкі мәнін терең түсініп, ел тағдыры мен болашағына қатысты іргелі шараға жұмыла қолдау көрсеткен бірқатар облыс, аудан, ауыл басшылары туған елмен қауышып, ортамызды толтырып жатқан қандастарымызға қолдан келгеннің бәрін жасап, тіпті арнайы ауыл салып беріп, сауапты да игілікті іс тындырып жатқанын атап айтуда тиіспіз. Бүгінде еліміздің бірнеше аймақтарында бейімдеу орталықтары құрылып, өзге ортадан келген ағайынның өз еліне тез сіңіспін кетуі үшін қажетті шарт-жағдайдың бәрі жасалуда. Алайда 2009-2010 жылдары көш кідіріп, белгіленген квота мөлшері толмай қалатын жағдайлар жиі қайталана бастаған болатын. Бұл мәселеге 2011 жылы мамыр айының 25-27 күндері елордамыз – Астанада өткен Дүниежүзі қазақтарының IV Құрылтайында Мемлекет басшысы Нұрсұлтан Назарбаевтың өзі баса назар аударып, қандастарымыздың елге оралу, тіркеуге тұру, азаматтық алуда кездесетін түрлі кедергілерді жою, қандастарымызды Отанға оралту жұмысын жүйелей түсу жұмыстары бойынша үкіметке нақты тапсырмалар берді. Ал 2015 жылғы 24 қараша күні Елбасы «Қазақстан Республикасының кейбір заңнамалық актілеріне халықтың көші-қоны және жұмыспен қамтылу мәселелері бойынша өзгерістер мен толықтырулар енгізу туралы» Занға қол қойып, соғы 2-3 жыл бойы қантарылып қалған қазақ көшінің қайта жандануына кең жол ашып, заңдық негіз қалап берді. Атаптаған занда шетелде тұратын қандастарымызды атамекенге қоныстандырудың және оларды әлеуметтік қамсыздандырудың жаңа

мүмкіндіктері қарастырылған. Заң күшіне енгеннен бері, сырттан көшіп келген ағайындардың ел азаматтығын алу мерзімі қысқа-рып, көптеген женілдіктер мен көмектер ұсыныла бастады.

Демек, қазақ көші әлі де жалғаса береді деген сөз. Келемін де-уші ағайынға отанның құшағы айқара ашиқ. Ал келген ағайын-дарымыздың басым көшілігі атажұртқа орнығып, тиісті шаруа-сымен айналысып, бала-шағаларын өсіріп, Отан төрінде бейма-рал өмір суруде. Тағы да қайталап айтамыз, тәуелсіздік алғаннан бері еліміздегі жүзеге асқан ең маңызды, ең ауқымды, мақтанып айтуға тұрарлық табыстарымыздың бірі һәм бірегейі – шетелдердегі ағайындарды атажұртқа көшіріп әкелу. Өзімізбен қатар тәуелсіздік алған республикалардың ешқайсысы да тап осындай ауқымды істі жүзеге асыра алған жоқ. Оған тәуекелдері жетпеді. Ертегідей ерлікке пара-пар мұндай қадамға тек Қазақстан Президенті Нұрсұлтан Назарбаев қана бара алды.

Ерлік емей немене?! Тәуелсіздігін жаңа алған Қазақ елін аяғынан тұрғызуудың қат-қабат қындықтарына қарамастан, шетелдерде өмір сүріп жатқан қазақ диаспорасын елге оралтумен жүйелі айналысуға – отансуйгіштік үлкен жүрекпен қоса, көзсіз ерлік те қажет болатын. Қазақстан тәуелсіздік алғаннан бер-гі жиырма бес жылда бір миллионға жуық қандастарымыздың тарихи Отанына оралуы – Қазақстан Республикасының Тұнғыш Президенті Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевтың ел тәуелсіздігінің алғашқы жылынан бастап, батыл да дәйекті түрде жүргізіп кел-ген салиқалы саясатының жемісі мен женісі екендігін атап айтуға тиіспіз.

Ал шеттен келген бауырларымызben бірге елге оралып жатқан мәдени құндылықтарымыз отандық мәдениетіміздің дамуы мен өркендеуіне тың тыныс, жаңа өріс сыйлағанын неге мақта-нышпен жыр етпеске!? Атап айтқанда қазақтың қаймағы бұ-зылмаған шұрайлы тілі мен бай әдеби мұралары, діни сенім-на-нымы мен халықтық салт-дәстүрі, ұлттық рух пен мінез-құлқы, ұлттық қолөнердің әртүрлі үлгілері, Қазақ елінде ұмыт болып бара жатқан көптеген ән-қүйлері мен билері осы қандас-бауы-рарымызben бірге соңғы ширек ғасырда отандық мәдениеттің қоржынына қосылды.

Бұдан тыс, атажұртқа оралған ағайындардың арасында еліміздің іскерлік-кәсіпкерлік саласында, ғылым-білім саласын-да, өнер мен мәдениет саласында жемісті еңбек етіп, Қазақ елінің дамуы мен гүлденуіне өзіндік үлес қосып жүргендегі қаншама!؟ Бұл арнайы қарастыруға тұрарлық бөлек әңгіменің арқауы.

Қысқасы, «Елге ел қосылса – құт» деген осы. Елбасымыздың көші-қон және демография саласындағы салиқалы саясатының, шетелдердегі қазақ диаспорасы жөніндегі ізгі ниетінің арқасын-да өлгөніміз тірілді, өшкеніміз жанды, ортамыз толды, ойдағы-мыз болды!

Елбасымыздың Қазақ елінің тағдыры мен болашағын ойлаудан туған, өзі білек түре кірісken, бүгінде жемісін де бере бастаған стратегиялық ұлы саясаты ешқашан сұйылмауға тиіс деп ойлай-мыз.

Әйткені «Мәңгілік ел» боламыз десек, біздің әлі де өсіп-өнуіміз керек, көбеюіміз керек! Қосегеміз көбейсек қана көгереді!

Елбасы Н.Ә.Назарбаев уақыт тауып, шетелдерге хабар тарату радиосынан сөз сейлеп, алыста жүрген ағайындарға ақ тілегін жолдады. Азат ел, тәуелсіз мемлекет басшысының үні қандай асқақ, сөздері қандай жалынды еді! Әуе толқынынан санқылдай шықкан бұл тілекті ет құлағымен естіген қазақ баласының қуанышында шек болған жоқ. Әсіресе Елбасымыздың: «Қымбатты отандастар! Ежелгі атамекенінен жырақтап қалған Сіздерді кешегі күнге дейін ата-баба жеріне қайтып келе аламыз ба деген сұрақтың алаңдатып келгенін мен жақсы білемін. «Тұған жердің тұтіні де ыстық» дейді халқымыз. Қандас бауырларымызды байырғы ата қонысына тарту мақсатында Қазақстан Үкіметі арнайы қаулы қабылдады. Сондықтан атамекенге келемін деуші ағайындарға жол ашиқ. Ата-баба әруағы алдарыңыздан жарылқасын!» деген сөздерін толқымай тыңдау мүмкін емес еді.